

Őrhelyemre állok, odaállok a bástyára, figyelek...

Sokan idézték fel ebben a kiadványban, a rövid, keretbe foglalt írásokban, mennyire hálásak és mi mindent kaptak a vésztői iskolától. Én, e könyv szerkesztője is sokéves munkakapcsolatról számolhatok be, s most, hogy ismét felkérést kaptam e jubileumi évkönyv szerkesztésére, egy fotó került a kezembe. Egy fotó, melyen mint ha nem csak a diákok, de az iskola megálmodói is búcsúznának. Lassan ballagnak az iskolazászló után, a sokat látott platán árnyékában, az iskolából a templomba... Mögöttük – hogy a különös vízió teljes legyen – utódjuk, a mostani intézményvezető lépeget...

Elmélázok a kép fölött. Az itt folyó munka mindig ámulatba ejtett és tiszteletet ébresztett bennem. Egy 2013-ban megjelent jubileumi könyvben így fogalmaztam: „Az intézmények tehát élnek, gyarapszanak, csak egyvalami fogyott szép lassan ez alatt a húsz év alatt: a lelkész házaspár egészsége...”

Azóta ismét eltelt közel tíz esztendő. Egyre inkább látták, érezték: el kell engedniük, útjukra kell bocsátaniuk gyermekeiket, s itt nem a ballagó diákokra – bár tőlük is nehezen búcsúztak mindig –, hanem azokra az intézményekre gondolok, melyeket ők hívtak életre, ők „neveltek fel”.

Nézem a fotót, melyen mintha ők is búcsúznának... Közben felidéződik bennem – mert azért találkoztunk a Tiszteletes Úrral azóta is e kiadvány kapcsán – mit válaszolt a kérdésre, hogy miként telnek a nyugdíjas évek. Ahogy egész életünkre – válaszolta – a nyugdíjas évekre is meghatározóak és igazak Habakuk próféta szavai: „Őrhelyemre állok, odaállok a bástyára, figyelek...” (Hab 2, 1–4)

Fájdalmas ez a mondat az ő szájából, hiszen egy sajnálatos betegség következtében lassan teljesen elveszíti a látását, de ő akkor sem hagyja el az őrhelyét. Mert az igaz ember hite által él. Ez adjon erőt mindkettőjüknek a jövőben is.

Gy. Nagy Ágnes

Tehát elérkezett az idő, hogy mi – a könyv kiadói – is hálát mondjunk. A Kis Bálint Református Általános Iskola dolgozói és diákjai, ezúton is hálásan köszönik mindazok segítségét, akik adományaikkal hozzájárultak az ÜNNEPEL A KISBÁLINT című jubileumi évkönyv megjelenéséhez.

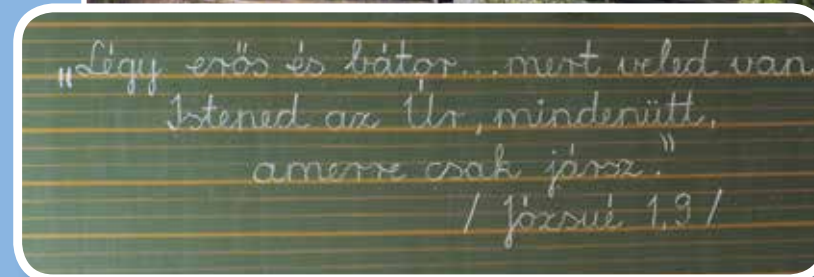
Támogatóink voltak:

- Békési Református Egyházmegye
- Dorcsák Ignác Pál és családja
- Dr. Kovács József országgyűlési képviselő
- Dr. Mike László
- Horváth János Kuoni Trade Kft.
- Kert-Land Kft.
- Mizsik Mihály
- Nacsá Szabolcs és családja
- Nagy Zoltán és családja
- RP-Agrár Kft.
- Sárréti Agro-Land Kft.
- Szabó László és családja
- Szabó István és családja
- Szőke és Társai Kft.
- Tiszántúli Református Egyházkerület Püspöki Hivatala
- Varga Zoltánné
- Varietas Vendéglő
- Vésztő Város Önkormányzata
- Vetaker Kft.
- Vésztői Református Egyházközség

Köszönet illeti a névtelen adakozókat is és mindazokat, akik bármilyen más módon segítettek a jubileumi évkönyv megjelenését.

ÜNNEPEL A KISBÁLINT

JUBILEUMI ÉVKÖNYV

"A jókedvű adakozót szereti az Isten"

(2Kor 7)

1991. szeptember 1. Újranyitotta kapuit a vésztői Kis Bálint Református Általános Iskola, mely ezzel a kötetrel emlékezik az azóta eltelt három évtizedre. Magvetés. Növekedés. Gyümölcsözés. Nem véletlenül választottuk e három fejezetcímet, melyek jól tükrözik honnan, hová jutott el a harminc éve még csak szárnyait próbálgató intézmény.

Emlékünnepe. Jó alkalom ez a méltatásra. Szólni az alapítókról, az intézmény dolgozóiról, de még a diákokról is, hiszen ők is gyakran öregbítették iskolájuk hírnevét. De mindig voltak mások, kívülállók is, akik segítettek az előrejutást. A könyvből kiragadva néhány mondatot: „A presbitérium háttérzolgálata és a képviselő-testület rugalmassága sokat segített...” Vagy: „Az újraindításban sokat köszönhetünk a vésztői református gyülekezet tagjainak is. Hálás szívvel gondolunk testvérgyülekezeteinkre...” És még: „A szorgos kezeknek, anyagi áldozatvállalásnak köszönhetően... szeptember 1-jén új hittel és reményekkel kezdhettük el a tanévet.” S végül, de nem utolsó sorban: „Az újakezdés folyamatában hálára indító csodaként tarthatjuk számon az iskola és a szeretetotthon ügyét támogató alapítvány létrejöttét.”

Igen. Az emlékünnepe jó alkalom azokról is megemlékezni, akik adományaikkal, szabadidejükkel, vagy éppen imáikkal segítették az iskola felvirágoztatását. És ez a kötet sem jöhetett volna létre mindazok áldozatvállalása nélkül, akiket a hátsó borító belső oldalán (envelope) soroltunk fel.